

ວາລະສານການສຶກສາສາລາວແບບຍືນຍົງ
ວິທະຍາໄລສາລະວັນ

<https://www.sttcjournal.edu.la>

ດຳເນີນການວາລະສານໂດຍ ວິທະຍາໄລສາລະວັນ

ໂຄງເລື່ອງຂອງນິທານພື້ນເມືອງລາວ

The Structure of Lao Folk Tales

ຄຳຜູ້ຍ ພິນລິຊາ¹, ອຸທ ສີບຸນເຮືອງ², ແລະ ພິດສະພິງ ວົງພະຈັນ³

Khamphuy PHOLLUXA, Outhay SEEBOUNHEUANG & Phitsaphong VONGPHACHANH

ບົດຄັດຫຍໍ້

ການສຶກສາໂຄງເລື່ອງຂອງນິທານພື້ນເມືອງລາວ ແມ່ນການວິເຄາະສ່ວນປະກອບຂອງເລື່ອງ ແລະ ວິເຄາະສ່ວນປະກອບຂອງເນື້ອເລື່ອງຂອງນິທານພື້ນເມືອງລາວ 34 ເລື່ອງ. ຮູບແບບການສຶກສາແມ່ນສຶກສາແບບຄຸນນະພາບໂດຍອີງໃສ່ແນວຄິດທິດສະດີໂຄງປະກອບສ້າງບົດວັນນະຄະດີ. ຜົນການຄົ້ນຄວ້າມີດັ່ງນີ້:

ການວິເຄາະສ່ວນປະກອບຂອງເລື່ອງຂອງນິທານພື້ນເມືອງລາວຄັ້ງນີ້ ພົບວ່າ ນິທານພື້ນເມືອງລາວ 34 ເລື່ອງມີສ່ວນປະກອບເລື່ອງທີ່ສຳຄັນ 3 ພາກສ່ວນ ຄື ພາກສ່ວນຊີ້ເລື່ອງຕາມສິ່ງວິເສດ, ພາກສ່ວນຊີ້ເລື່ອງຕາມລັກສະນະສະເພາະຂອງຕົວລະຄອນ, ພາກສ່ວນຊີ້ເລື່ອງຕາມຊື່ສະເພາະຂອງຕົວລະຄອນ.

ການວິເຄາະສ່ວນປະກອບຂອງເນື້ອເລື່ອງຂອງນິທານພື້ນເມືອງລາວຄັ້ງນີ້ ພົບວ່າ ນິທານພື້ນເມືອງລາວທັງ 34 ເລື່ອງມີສ່ວນປະກອບເນື້ອເລື່ອງທີ່ສຳຄັນ 3 ພາກສ່ວນ ຄື ພາກສ່ວນເປີດເລື່ອງ, ພາກສ່ວນເດີນເລື່ອງ ແລະ ພາກສ່ວນສະຫຼຸບເລື່ອງ.

ລວມຄວມແລ້ວການສຶກສາໂຄງເລື່ອງຂອງນິທານພື້ນເມືອງລາວຜ່ານສ່ວນປະກອບຂອງເລື່ອງ ແລະ ສ່ວນປະກອບເນື້ອເລື່ອງຂອງນິທານ 34 ເລື່ອງ ພົບ ພາກສ່ວນໂຄງເລື່ອງຂອງນິທານພື້ນເມືອງລາວ 6 ພາກສ່ວນ. ບັນດາພວກສ່ວນດັ່ງກ່າວມີການພົວພັນກັນຢ່າງສະໜິດແໜ້ນ ບໍ່ສາມາດຕັດແຍກອອກຈາກກັນໄດ້.

ຄຳສັບສຳຄັນ: ໂຄງເລື່ອງ, ນິທານ, ພື້ນເມືອງລາວ

¹ ພາກວິຊາ ພາສາ-ວັດທະນະທຳລາວ. ຄະນະອັກສອນສາດ ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ/ ສປປ ລາວ.

² ພາກວິຊາ ພາສາ-ວັດທະນະທຳລາວ. ຄະນະອັກສອນສາດ ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ/ ສປປ ລາວ.

³ ພາກວິຊາ ພາສາ-ວັດທະນະທຳລາວ. ຄະນະອັກສອນສາດ ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ/ ສປປ ລາວ.

Abstract

The research structure of Lao folk tales is an analysis of the title components and the content components of 34 Lao folk tales. The study method is a qualitative study based on the theory of literary structure. The results of the research are as follows:

The analysis of the title components of Lao folk tales found that 34 Lao folk tales have 3 important title components: component based on the supernatural, component based on the specific characteristics of the characters, and component based on the specific names of the characters.

The analysis of the plot components of Lao folk tales found that 34 Lao folk tales there are 3 important plot components: the beginning part, the content part, and the conclusion part. In total, The research structure of Lao folk tales through the title components and content components 34 tales found 6 plot components in Lao folk tales. These parts are closely related and cannot be separated from each other.

Keywords: Lao folklore, structure, tale.

ບົດນຳ

ນິທານແມ່ນຜະລິດຕະພັນທາງສັງຄົມ ໃນອະດີດທີ່ໄດ້ຮັບການຖ່າຍທອດສືບຕໍ່ກັນມາຫຼາຍຮຸ່ນຄົນ. ນິທານພື້ນເມືອງລາວເປັນສິ່ງຢັ້ງຢືນເຖິງວິວັດທະນາການ ແລະ ວິຖີຊີວິດຂອງຊົນຊາດລາວທີ່ມີມາຍາວນານ ຕັ້ງແຕ່ຍຸກຫິນຈົນເຖິງປັດຈຸບັນ (ບຸນມິ ເທບສີເມືອງ, 2000). ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຖິງວ່າຈະມີຄວາມສຳຄັນໃນຖານະມໍລະດົກທາງວັດທະນະທຳ, ແຕ່ການຮຽນການສອນນິທານພື້ນເມືອງໃນລະດັບມະຫາວິທະຍາໄລຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ແທດເໝາະກັບສະພາບການປ່ຽນແປງຂອງສັງຄົມ. ບັນຫາຫຼັກທີ່ພົບຄືການຂາດແຄນເອກະສານວິເຄາະວິຈານຕາມແນວຄິດທິດສະດີທີ່ທັນສະໄໝ ເຮັດໃຫ້ນັກສຶກສາທີ່ຮຽນຈົບໄປບໍ່ສາມາດຄົ້ນຄວ້າ ຫຼື ນຳເອົາບົດນິທານເກົ່າມາປະຍຸກໃຊ້ເຂົ້າໃນຊີວິດຕົວຈິງໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.

ການວິເຄາະໂຄງສ້າງຂອງນິທານຕ້ອງອາໄສຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບວັດທະນະທຳ ແລະ ວິຖີຊີວິດຂອງຄົນໃນສັງຄົມທີ່ນິທານນັ້ນເກີດຂຶ້ນ (Thompson, 1977). ໂຄງສ້າງທາງໄວຍາກອນຂອງນິທານບໍ່ພຽງແຕ່ໃຫ້ຄວາມບັນເທີງ ແຕ່ຍັງສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນລະບົບຄິດ ແລະ ປັດຊະຍາຊີວິດທີ່ຝັງເລິກຢູ່ໃນສັງຄົມ. ການນຳໃຊ້ທິດສະດີໂຄງປະກອບສ້າງບົດວັນນະຄະດີມາເປັນເຄື່ອງມືໃນການວິເຄາະ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນເຂົ້າໃຈເນື້ອເລື່ອງໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນ ແລະ ເປັນພື້ນຖານສຳຄັນໃນການວິເຄາະວິຈານວັນນະຄະດີໃນຂັ້ນສູງຕໍ່ໄປ.

ນິທານພື້ນເມືອງຂອງແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນເປັນສິ່ງຢັ້ງຢືນເຖິງຄວາມເປັນມາຍາວນານຂອງສັງຄົມນັ້ນໆ (ລາວັນ ສັງຂະພັນທານິນ, 2011). ຜ່ານມາ, ພັກ ແລະ ລັດຖະບານລາວໄດ້ມີແນວທາງໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາວັນນະຄະດີພື້ນເມືອງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການວິເຄາະທີ່ຜ່ານມາມັກຈະເນັ້ນໜັກແຕ່ແນວຄິດຊົນຊັ້ນ ເຮັດໃຫ້ຄຸນຄ່າທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ແລະ ສັງຄົມທີ່ອຸດົມສົມບູນຂອງນິທານລາວຖືກຕີລາຄາໃນຂອບເຂດທີ່ແຄບລົງ. ດັ່ງນັ້ນ, ການສຶກສາໂຄງເລື່ອງທີ່ມີລັກສະນະວິທະຍາສາດຈຶ່ງເປັນສິ່ງຈຳເປັນເພື່ອເປີດມຸມມອງໃໝ່ໃນການສຶກສາວັນນະຄະດີ.

ຈາກສະພາບບັນຫາທີ່ກ່າວມາ, ທີມງານຄົ້ນຄວ້າຈຶ່ງມີຄວາມສົນໃຈສຶກສາ "ໂຄງເລື່ອງຂອງນິທານພື້ນເມືອງລາວ" ໂດຍການວິເຄາະສ່ວນປະກອບຊື່ເລື່ອງ ແລະ ເນື້ອເລື່ອງຂອງນິທານ 34 ເລື່ອງ. ການວິໄຈຄັ້ງນີ້ມີຈຸດປະສົງເພື່ອຫາຄຳຕອບວ່າ ໂຄງເລື່ອງຂອງນິທານລາວປະກອບມີຈັກພາກສ່ວນ ແລະ ມີລັກສະນະຄືແນວໃດ. ຜົນການສຶກສານີ້ຄາດວ່າຈະເປັນອຸທິດທານ ແລະ ເປັນເຄື່ອງມືສຳຄັນໃຫ້ແກ່ນັກສຶກສາ ແລະ ຄູອາຈານໃນການສອນວິເຄາະວັນນະຄະດີພື້ນເມືອງລາວໃຫ້ມີຄວາມເລິກເຊິ່ງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບບໍລິບົດຂອງຊາດຢູ່ຂຶ້ນ.

ຈຸດປະສົງການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ

1. ເພື່ອວິເຄາະພາກສ່ວນໂຄງເລື່ອງຂອງນິທານພື້ນເມືອງລາວ
2. ເພື່ອວິເຄາະພາກສ່ວນເນື້ອເລື່ອງຂອງນິທານພື້ນເມືອງລາວ

ວິທີດຳເນີນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ

ການສຶກສາຄັ້ງນີ້ເປັນການວິໄຈແບບຄຸນນະພາບໂດຍຜ່ານຂໍ້ມູນເອກະສານ ດັ່ງນັ້ນ ການສຶກສາຈຶ່ງເປັນການລວບລວມນິທານຈາກຫໍສະໝຸດ, ຮ້ານຂາຍປຶ້ມ ແລະ ນັກຄົ້ນຄວ້າທີ່ຮຽບຮຽງ ແລະ ຈົດກ່າຍນິທານ ຊຶ່ງມີລາຍລະອຽດ ດັ່ງນີ້:

ວິທີເລືອກນິທານ: ທີມງານຄົ້ນຄວ້າລວບລວມຊື່ນິທານຕ່າງໆ ຕາມປຶ້ມຕຳລາຮຽນວິຊາພື້ນເມືອງລາວ, ປຶ້ມໂຄງການໃບລານລາວ, ແລະ ລາຍຊື່ປຶ້ມນິທານຕາມຫໍສະໝຸດ 5 ແຫ່ງເຊັ່ນ ຫໍສະໝຸດແຫ່ງຊາດ, ຫໍສະໝຸດນະຄອນຫຼວງ, ຫໍສະໝຸດສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດການສຶກສາ, ຫໍສະໝຸດກາງ ມຊ, ຫໍສະໝຸດພາກວິຊາພາສາ-ວັດທະນະທຳລາວ ແລະ ຮ້ານຂາຍປຶ້ມແຫ່ງລັດ ສາມາດລວບລວມລາຍຊື່ນິທານ ພື້ນເມືອງໄດ້ 120 ເລື່ອງ ແລ້ວ ເລືອກເອົາ 40 ເລື່ອງມາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳສະເໜີ 34 ເລື່ອງ.

ວິທີເລືອກຂໍ້ມູນ: ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຂໍ້ມູນມີຄວາມໜ້າເຊື່ອ ຈຶ່ງໄດ້ວາງເກນການຄັດເລືອກ ບົດນິທານ 34 ເລື່ອງເປັນຖານຂໍ້ມູນໃນການວິເຄາະຄື 1) ນິທານຕ້ອງເປັນເລື່ອງໄດ້ພິມເປັນປຶ້ມເຜີຍແຜ່ໂດຍກົມວັນນະຄະດີ, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດສັງຄົມ ແລະ ຫໍສະໝຸດແຫ່ງຊາດ, ຫໍສະໝຸດກາງ ມຊ ເປັນຜູ້ຈັດພິມອອກ ແລະ 2) ນິທານຕ້ອງເປັນເລື່ອງໃນບົດໂຄງການຄົ້ນຄວ້ານິທານຂອງມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ. 3) ນິທານຕ້ອງເປັນເລື່ອງທີ່ມີເນື້ອເລື່ອງແຕ່ຕົ້ນຈົນຈົບເລື່ອງ ແລະ 4) ບົດເລື່ອງຕ້ອງແມ່ນນິທານພື້ນເມືອງ.

ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການລົງເກັບກຳຂໍ້ມູນ: ການສຶກສາຄັ້ງນີ້ແມ່ນການຄົ້ນຄວ້າແບບຄຸນນະພາບ ເຄື່ອງມືໃຊ້ໃນການລົງເກັບກຳຂໍ້ມູນແມ່ນຄຳຖາມປາຍເປີດ 2 ແບບຄື ແບບ 1 ແມ່ນຄຳຖາມສຳພາດຜູ້ ຮຽບຮຽງນິທານ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ຖານຂໍ້ມູນ(ນິທານ) ຈຳນວນ 10 ຄຳຖາມ ເພື່ອລວມລວມຖານຂໍ້ມູນທີ່ເປັນນິທານ 40 ເລື່ອງ; ແບບທີ່ 2 ແມ່ນຄຳຖາມເຈາະຈີ້ມ ຈຳນວນ 280 ຄຳຖາມ ເພື່ອ ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ເກັບກຳຂໍ້ມູນໄດ້ສັງເກດ ແລະ ຈົດບັນທຶກຂໍ້ມູນຈາກເອກະສານ ຊຶ່ງເປັນນິທານພື້ນເມືອງລາວ ຈຳນວນ 40 ເລື່ອງ. ໜ່ວຍວິເຄາະແມ່ນຊື່ເລື່ອງ 34 ເລື່ອງ ແລະ ຂໍ້ຄວາມຂອງເນື້ອເລື່ອງໃນນິທານ 34 ຂໍ້ຄວາມ.

ວິທີວິເຄາະຂໍ້ມູນ: ການສຶກສາໄດ້ຈຳແນກ ແລະ ຈັດໝວດໝູ່ຂອງຂໍ້ມູນຕາມຈຸດປະສົງ ແລະ ຂອບເຂດດ້ານ ເນື້ອໃນ ຂອງການຄົ້ນຄວ້າ. ການວິເຄາະພາກສ່ວນເນື້ອເລື່ອງຂອງນິທານ 34 ເລື່ອງ ໄດ້ວິເຄາະຕາມແນວຄິດທິດ ສະດີ ໂຄງປະກອບສ້າງບົດວັນນະຄະດີ 5 ພາກສະເໜີ, ພາກຂອດບັນຫາ, ພາກຂະຫຍາຍ, ພາກຈຸດສູງສຸດ ແລະ ພາກມ້ວນທ້າຍ (ສິ້ນສຸດ) ເປັນແນວທາງໃນການວິເຄາະ. ສ່ວນການວິເຄາະພາກສ່ວນຊື່ເລື່ອງ ຂອງນິທານ 34 ເລື່ອງ ແມ່ນນຳເອົາຊື່ເລື່ອງ ແລະ ປະຫວັດຫຍໍ້ຂອງນິທານ 34 ເລື່ອງມາວິເຄາະ. ການວິເຄາະຂໍ້ມູນໄດ້ໃຊ້ການອະທິບາຍ, ພິສູດ, ການປຽບທຽບ ແລະ ອ້າງຫຼັກຖານ.

ຜົນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ ແລະ ອະພິບາຍຜົນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ

ຜົນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ

ການສຶກສາໂຄງເລື່ອງຂອງນິທານພື້ນເມືອງ 34 ເລື່ອງຄັ້ງນີ້ ພົບວ່າ ນິທານ 34 ເລື່ອງມີສ່ວນປະກອບສຳຄັນ 2 ພາກສ່ວນຄື ພາກສ່ວນຊື່ເລື່ອງ ແລະ ພາກສ່ວນເນື້ອເລື່ອງ.

1) ສ່ວນປະກອບຊື່ເລື່ອງຂອງນິທານ

ສ່ວນປະກອບຊື່ເລື່ອງແມ່ນພາກສ່ວນໜຶ່ງ ທີ່ສຳຄັນຂອງໂຄງເລື່ອງ ເພາະເປັນພາກສ່ວນທຳອິດຂອງເລື່ອງ ຊ່ວຍສື່ສານເນື້ອໃນຂອງເລື່ອງໃຫ້ຜູ້ອ່ານຮູ້ສຶກສົນໃຈ. ດັ່ງນັ້ນ ການສຶກສາໂຄງເລື່ອງຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນສຶກສາ ພາກສ່ວນຊື່ເລື່ອງ ເຊິ່ງການສຶກສາໄດ້ນຳເອົາຊື່ເລື່ອງຂອງນິທານ 34 ເລື່ອງ ມາວິເຄາະຜ່ານປະຫວັດຫຍໍ້ຂອງເລື່ອງ ທຸກເລື່ອງ ແລ້ວສະຫຼຸບພາກສ່ວນຊື່ເລື່ອງຂອງນິທານ ຊຶ່ງຈະຍົກຕົວຢ່າງການວິເຄາະ 2 ເລື່ອງດັ່ງນີ້;

ເລື່ອງຫຍໍ້ນິທານ “ກຳພ້າເຕົ້າຄຳ”: ມີແມ່ເຖົ້າຜູ້ໜຶ່ງທຸກຈົນທີ່ສຸດ ບໍ່ມີເງິນຄຳມູນມັງກຳຈັກຢ່າງ, ມີຜົວ, ຜົວກໍ ຕາຍປະ ແລະ ລູກກໍບໍ່ມີ ແມ່ເຖົ້າຢາກກິນເຂົ້າແຮງ ຈຶ່ງຈັບຫວິງໄປສ້ອນ! ລາວທັງສ້ອນ ທັງໄທ້ຈຶ່ມທຸກຈຶ່ມຍາກ ແລະ ໄທ້ຈຶ່ມຫາຜົວ ແມ່ເຖົ້າໄປສ້ອນແຕ່ເຊົ້າຮອດແລງ ສ້ອນຈົນອິດຈົນເມື່ອຍ ກໍມີແຕ່ເຕົ້ານ້ອຍໂຕດຽວ ມາເຂົ້າ ຫວິງ ຕັ້ງຫຼາຍເທື່ອ. ເມື່ອຄຳ, ແມ່ເຖົ້າໄດ້ເອົາເຕົ້ານ້ອຍມາລ້ຽງເປັນລູກເປັນຫຼານ ຊື່ວ່າທ້າວເຕົ້າຄຳ.

ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ, ແມ່ເຖົ້າກໍບໍ່ໄດ້ອິດເຂົ້າຢາກປາ ແລະ ມີຄວາມສຸກນຳທ້າວເຕົ້າຄຳເປັນຢ່າງຍິ່ງ. ແມ່ເຖົ້າຢາກໄດ້ ເມຍໃຫ້ທ້າວເຕົ້າ ແຕ່ບໍ່ມີປັນຍາ; ເຕົ້າຄຳບອກວ່າຈະຫາເມຍມາລ້ຽງແມ່ເຖົ້າ. ທ້າວເຕົ້າຄຳຮູ້ເປົ້າແຄນມ່ວນ, ຊາວບ້ານ ແລະ ນາງຫຼ້າລູກສາວພະຍາມັກສຽງແຄນຂອງລາວ ແລະ ທ້າວກຳພ້າກໍມັກນາງຫຼ້າລູກສາວພະຍາຈຶ່ງໃຫ້ແມ່ເຖົ້າມາຂໍ ແຕ່ພະຍາຮ້າຍດ່າແມ່ເຖົ້າ. ທ້າວເຕົ້າຄຳບອກແມ່ເຖົ້າເປັນໝາກແຕງໄປຂໍລູກສາວພະຍາອີກ; ໝາກແຕງເກີດເປັນ ເປັນຄຳ. ພະຍາເຫັນໝາກແຕງ ກາຍເປັນເງິນຄຳ ກໍໄດ້ຈັດງານແຕ່ງດອງໃຫ້ແກ່ນາງຫຼ້າ ແລະ ທ້າວເຕົ້າຄຳ.

ຫຼັງຈາກແຕ່ງງານແລ້ວ, ອອງເຕົ້າໄດ້ກາຍເປັນພະລາຊະວັງທີ່ສວຍງາມ ແລະ ເຕົ້າຄຳກໍກາຍເປັນຊາຍງາມໄດ້ ທັງກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ ນັບແຕ່ນັ້ນມາ, ແມ່ເຖົ້າທີ່ທຸກຈົນ ແລະ ງຽບເຫງົາກໍກາຍເປັນຄົນທີ່ອົບອຸ່ນ ແລະ ມີ ຄວາມຮັ່ງມີ, ມີເຮືອນງາມພະລາຊະວັງ.

ຜ່ານເລື່ອງຫຍໍ້ນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ນິທານເລື່ອງນີ້ມີຊື່ເລື່ອງວ່າ “ກຳພ້າເຕົ້າຄຳ” ຊຶ່ງໄດ້ມາຈາກຕົວລະຄອນ ເອກ ແລະ ຕົວລະຄອນໃຈກາງຂອງເລື່ອງຄື ແມ່ເຖົ້າເປັນຕົວລະຄອນເອກ ແລະ ເຕົ້າຄຳເປັນຕົວລະຄອນໃຈກາງທັງ ເປັນສິ່ງວິເສດ.

ເລື່ອງຫຍໍ້ນິທານເລື່ອງ “ກຳພ້າໝອນກົ່ວ”: ກຳພ້າໝອນກົ່ວ ເປັນຊື່ເອີ້ນຂອງຊາຍທຸກຈົນຄົນໜຶ່ງລາວເປັນຄົນຂີ້ຄ້ານ ເມື່ອພໍ່ແມ່ຕາຍປະລາວກໍບໍ່ເຮັດຫຍັງ ມີແຕ່ນອນກັບນອນຈົນໝອນກົ່ວ ຈົນໄດ້ຊື່ ກຳພ້າໝອນກົ່ວ.

ເສດຖີຄົນໜຶ່ງມີໃຈເມດຕາໃຫ້ທານຫຼາຍ ເມື່ອຕາຍແລ້ວເກີດເປັນກຳພ້າໝອນກົ່ວ. ກຳພ້າເປັນຄົນຂີ້ຄ້ານ ມີແຕ່ນອນກັບນອນ ບໍ່ສົນໃຈນຳວຽກບ້ານການເມືອງເອົາແຕ່ນອນເປັນໃຫຍ່ ເວລາຖືກຜຽນໄປເຮັດທາງ, ກຳພ້າໝອນກົ່ວກໍອຸ່ມໝອນໄປນອນຢູ່ແຄມທາງ ຕົ້ນຫຍ້າປິ່ງຖືມຕີນໂຕ ກໍຍັງນອນຫຼັບສະບາຍ. ກຳພ້າໝອນກົ່ວນອນຢູ່ແຄມທາງໄດ້ມີເຫງັນມາປຽບປາກ, ລາວຈັບຂາເຫງັນໄດ້ ວ່າຈະຂ້າອົບກິນ ແຕ່ແລ້ວກຳພ້າໄດ້ໄຜດເຫງັນ ແລະເຫງັນໄດ້ຂັບລຳກ່ອມກຳພ້ານອນຕາມສັນຍາ. ກຳພ້າໝອນກົ່ວໄດ້ເຈ່ຍເຫງັນຂ້າມນ້ຳ; ເຫງັນເກີດມີຄວາມເຊື່ອຖືຮັກແພງ ແລ້ວຂານອາສາຊ່ວຍເຫຼືອອ້າຍໝອນກົ່ວ ຍ້ອນຫຼາຍຄົນເອົາເງິນຄຳມາຈ້າງຟັງເຫງັນຂັບ ເຮັດໃຫ້ກຳພ້າໝອນກົ່ວໄດ້ກາຍເປັນຄົນຮັ່ງຄົນມີເປັນເສດຖີ.

ເມື່ອຄິດຄວາມດີຂອງສ່ຽວ, ກຳພ້າໝອນກົ່ວກໍຕົກລົງມອບເຫງັນໂຕນັ້ນໃຫ້ສ່ຽວຢືມ ສ່ຽວອ້າຍໝອນກົ່ວໄດ້ບັງຂັບເຫງັນລອຍຂ້າມນ້ຳ, ເຫງັນຢ້ານນ້ຳຈົນໂຕສັ່ນທົດໆ ຈຶ່ງຄິດຄຽດຢູ່ໃນໃຈ ສ່ຽວກຳພ້າອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ເຫງັນຂັບແມ່! ຂັບແມ່! ເຫງັນກໍບໍ່ຍອມຂັບ ເພາະວ່າເຫງັນຍັງຢ້ານຂ້າມນ້ຳຢູ່ບໍ່ແລ້ວບໍ່ລືມ! ສ່ຽວຂອງກຳພ້າໄດ້ເສຍການພະນັນ ຈຶ່ງໄດ້ມອບເຫງັນໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້!. ກຳພ້າໝອນກົ່ວຮູ້ຈຶ່ງເອົາດູກເຫງັນເຮັດເບັດໄປຕົກໄດ້ເງິນຄຳ ສ່ຽວກຳພ້າຢືມເບັດໄປຕົກໄດ້ແຕ່ຂີ້ກະເດືອນ ລາວຈຶ່ງຫັກເບັດຖິ້ມ!. ກຳພ້າໝອນກົ່ວເອົາດູກເຫງັນມາເຮັດຫວີ ຫວີບາດໃດກໍມີເງິນຄຳຫຼິ້ນລົງມາ ສ່ຽວກຳພ້າຢືມໄປຫວີຈົນຜົມຫຼິ້ນໝົດຫົວ ກໍບໍ່ເຫັນເງິນຄຳ ລາວທັບຫວີຈົນມຸ່ນ!. ກຳພ້າໝອນກົ່ວໄດ້ເກັບເອົາຫວີມຸ່ນມາຝັງໄວ້ປາຍຊານ ກໍເກີດເປັນຕົ້ນໄມ້ປ່ອງເມື່ອໃບລົງຊານກຳພ້າກາຍເປັນເງິນຄຳ ແຕ່ຕົກລົງຊານສ່ຽວພັດເປັນໃບໄມ້ທຳມະດາ ເພິ່ນຈຶ່ງເອີ້ນຊື່ວ່າ “ໄມ້ດວງ”.

ຜ່ານເລື່ອງຫຍໍ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ນິທານເລື່ອງນີ້ມີຊື່ເລື່ອງວ່າ“ກຳພ້າໝອນກົ່ວ” ຊື່ນີ້ໄດ້ມາຈາກຕົວລະຄອນເອກ ແລະ ລັກສະນະສະເພາະຂອງຕົວລະຄອນເອກໃນເລື່ອງຄື ກຳພ້າເປັນຄົນຂີ້ຄ້ານມີແຕ່ນອນກັບນອນ ຈົນໝອນກົ່ວ.

ສະຫຼຸບໄດ້ວ່າ ການສຶກສາຊື່ເລື່ອງຂອງນິທານ 34 ເລື່ອງ ພົບພາກສ່ວນຊື່ເລື່ອງຂອງນິທານ 3 ພາກສ່ວນ ຄື ພາກສ່ວນຊື່ເລື່ອງຕາມສິ່ງວິເສດ, ຊື່ເລື່ອງຕາມລັກສະນະສະເພາະຂອງຕົວລະຄອນ ແລະ ຕັ້ງຊື່ເລື່ອງຕາມຊື່ສະເພາະຂອງຕົວລະຄອນ. ພາກສ່ວນຊື່ເລື່ອງຕາມສິ່ງວິເສດມີ 15 ເລື່ອງ ເຊັ່ນ ເຕົ້າຄຳ, ຜີກ່ອງກ້ອຍ, ເຫງັນລຳ, ຫູໝໍ້ຂາງ, ນົກອິນຊີ, ເປັດດ່ອນຫົວຂຽວ, ໝາກຂີ້ກາ, ຄ້ອງທົບ, ໝາກເຂືອ, ໝາກຄໍ້, ສາລີ, ຜີນ້ອຍ, ເຕ້ນດ່ອນ, ປີ່ຊ່ຍ, ຫອຍປັງ. ຕັ້ງຊື່ເລື່ອງຕາມລັກສະນະສະເພາະຂອງຕົວລະຄອນ ມີ 17 ເລື່ອງ ເຊັ່ນ ຕ້ອງຕ່ຽວ, ຫູດຫົດແສນເປົາ, ໝາກສ້ານ, ນົກຕໍ່, ໝາກນາວ, ໜ້າປິ່ງ, ເປັຍຄ່ອມ, ເກົ້າການ, ໝອນກົ່ວ, ຂີ້ໄດ້ຕິດຫຼາຍ, ສອງອ້າຍນ້ອງ, ກຳກາດຳ, ຜະຫຍາດີ, ສົມບໍ່ຄິດ, ເງິນເຕັມພາຜະຫຍາເຕັມປຸມ, ເຈັດໄຫ ແລະ ຈັນທະພານິດ. ຕັ້ງຊື່ເລື່ອງຕາມຊື່ສະເພາະຂອງຕົວລະຄອນ ມີ 2 ເລື່ອງ ເຊັ່ນ ດາວເຮືອງ ແລະ ຈັນທະຄາດ.

2) ສ່ວນປະກອບເນື້ອເລື່ອງຂອງນິທານ

ການສຶກສາສ່ວນປະກອບເນື້ອເລື່ອງຂອງນິທານພື້ນເມືອງລາວ ພົບວ່າ ນິທານມີເນື້ອໃນເປັນລະບົບເກາະກ່າຍກັນ. ການວິເຄາະສ່ວນສ່ວນປະກອບເນື້ອເລື່ອງຂອງນິທານພື້ນເມືອງ 34 ເລື່ອງຕາມ 5 ພາກສ່ວນຂອງໂຄງເລື່ອງ ຄື ພາກສະເໜີ, ພາກຂອດບັນຫາ, ພາກຂະຫຍາຍ, ພາກຈຸດສູງສຸດ ແລະ ພາກມ້ວນທ້າຍ. ການສຶກສາສ່ວນປະກອບ

ເນື້ອເລື່ອງມີຄວາມຈຳເປັນສຶກສາພາກສ່ວນເນື້ອເລື່ອງ ເຊິ່ງການສຶກສາໄດ້ນຳເອົາເນື້ອເລື່ອງຂອງນິທານ 34 ເລື່ອງ ມາ
ວິເຄາະເນື້ອເລື່ອງ ແລ້ວ ສະຫຼຸບພາກສ່ວນເນື້ອເລື່ອງຂອງນິທານ ຊຶ່ງຈະຍົກຕົວຢ່າງການວິເຄາະ 2 ເລື່ອງດັ່ງນີ້;

ໂຄງເລື່ອງນິທານ “ກຳພຳກຳກາດຳ”: ເລື່ອງກຳກາດຳ ເປັນນິທານພື້ນເມືອງລາວເລື່ອງໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຮັບການນິ ຍົມ
ເລົ່າສືບກັນມາໃນໝູ່ປະຊາຊົນລາວ ແລະ ໄດ້ມາຈັດພິມຫຼາຍຄັ້ງມາແລ້ວ ເປັນຕົ້ນແມ່ນສະບັບຄຳເວົ້າທຳມະດາ
ຂອງ ທອງເຊີຍ ອຸທຸມພອນ (2011). ສຳລັບນິທານເລື່ອງກຳພຳກຳກາດຳທີ່ນຳມາສຶກສາໂຄງສ້າງນິທານພື້ນເມືອງ
ລາວຄັ້ງນີ້ໄດ້ມາຈາກປຶ້ມ “ກຳພຳກຳກາດຳ” ທອງເຊີຍ ອຸທຸມພອນ ສຳນັກພິມແສງສຸວັນ ໂຮງພິມດວງມາການພິມ,
ວຽງຈັນ, ຫໍສະໝຸດແຫ່ງຊາດ (2021). ນິທານດັ່ງກ່າວ ມີໂຄງເລື່ອງດັ່ງນີ້:

ພາກສະເໜີ: ຜິວເມຍໜຶ່ງແຕ່ງດອງມາໄດ້ຫຼາຍປີ ແຕ່ບໍ່ມີລູກ ຈຶ່ງໄປຂໍລູກນຳພະອິນ. ພະອິນສັ່ງໃຫ້ທ້າວເທບ
ອິນທະ ກັບນາງຈຸນລະນີ ລົງມາເກີດພ້ອມກັນ ແຕ່ຖືກລົມຫຼວງ ພັດໄປຄົນລະບ່ອນ. ນາງຫຼ້າປະສູດລູກອອກມາ,
ຕົວດຳປີ້ ຄືຄົນ ຈົນພີ່ນ້ອງຢ້ານພາກັນໜີກັບເຮືອນທັງໝົດ ຍັງເຫຼືອແຕ່ຜິວເມຍເຝົ້າລູກ!

ຂອດບັນຫາ: ນາງຫຼ້າສີທຽນເຕັມກາໜຶ່ງ ໃສ່ຊ້າງອ້ອຍພາຍໄປຫາໝໍທວາຍ, ໝໍໂໜເຖົ້າ! ນາງຮີບຟ້າວໄປ
ບອກຜິວເມຍ ລູກເຮົາເປັນຄົນຂອງແທ້ ຄັນວ່າລ້ຽງໄວ້ຈິຕາຍໝົດຝູງພີ່ນ້ອງ. ເມື່ອນັ້ນ ແມ່ກໍຈັບແຂນທ້າວລາກແກ່ລົງ
ເຮືອນໄປໄຫຼນ້ຳ ພໍກໍເຊຊວນແລ່ນຕາມຫຼັງໄປ! ແມ່ຟ້າວຈັດວາງແພລົງນ້ຳ; ຜິວກໍຈັບຈ່ອງແພໄວ້ບ່ວງ ແລ້ວເອົາ
ໄມ້ຄ້ອນຕີຫົວເມຍ ເມຍຮ້ອງໄຫ້ຕິດຳຜິວ; ຜິວຂົນເມຍບໍ່ໄດ້ກໍເລີຍວາງແພປະປ່ອຍໄຫຼນ້ຳໄປ!

ພາກຂະຫຍາຍ: ພະຍາອິນຫຼຽວລົງເມືອງຄົນໄດ້ເຫັນ ທ້າວກາຄືມມີມໄຫຼນ້ຳໄປຄ້າງຢູ່ຫາດຊາຍ ຈຶ່ງບອກທ້າວ
ກາດຳຮີບໄປຊ່ວຍນ້ອງ. ທ້າວກຳກາດຳໄດ້ຢ່າງຊັດເຊນພະເນຈອນໄປຕາມດົງດອນປ່າໄມ້ໃນເມືອງເປັງຈານ ຈຶ່ງໄປພົບ
ສວນຫຼວງ ແລ້ວອາໄສຢູ່ສວນຫຼວງແຫ່ງນັ້ນ. ກຳກາດຳຖືກແຮ້ວຍ່າຈຳສວນ; ຍ່າມາເຫັນຄິດວ່າແມ່ຊະນິຄັນວ່າແມ່ນ
ສັດຊ້ຳພັດຍັງ ຄືຄົນ! ທ້າວກຳກາດຳບອກຍ່າວ່າ ດອກໄມ້ເຈົ້າຮ້ອຍໃຫ້ຖວາຍອົງພີ່ເອື້ອຍ, ສ່ວນດອກໄມ້ຫຼານຮ້ອຍ
ໃຫ້ຖວາຍເຈົ້ານາງລຸນ ເດີຍ່າເດີ! ນາງລຸນເຫັນຮວດດອງໄມ້ແລ້ວໃຈ ຢູ່ບໍ່ເປັນສຸກ ຍາມໃດກໍນັ່ງແຍງຮວດດອກໄມ້
ແລ້ວຄິດຫາເຈົ້າຂອງຜູ້ຮ້ອຍດອກໄມ້. ກຳກາດຳຄິດຫານາງລຸນ ຈຶ່ງລັກໄປຫານາງຢູ່ຜາສາດ. ນາງລຸນເຫັນ ແລ້ວຢ້ານ
ຈົນສະຫຼົບ ທ້າວໂຈມເອົານາງໄປໃນຫ້ອງຫໍປາຜາສາດ ແລ້ວເອົາມ່ານກັ່ງບັງໄວ້! ທ້າວກຳກາດຳຄິດຢາກໄດ້ນາງລຸນ
ມາເປັນເມຍ ຈຶ່ງບອກໃຫ້ຍ່າຈຳສວນລອງໄປໂອມຂໍນາງລຸນນຳພະຍາເບິ່ງ. ນາງລຸນກໍຊຸລູເຂົ້າມາພິທີ ໄດ້ມາເຫັນຮູບ
ທ້າວກຳກາດຳເປັນຄົນຂີ້ຮ້າຍ ນາງກໍຕົກສະເງິ ຄັນຊິກັບ ຄົນໄປກະຢ້ານຂາຍຂີ້ໜ້າພໍ.

ຈຸດສຸດ: ຜິວເມຍໜຶ່ງແຕ່ງດອງມາໄດ້ຫຼາຍປີ ແຕ່ບໍ່ມີລູກ ຈຶ່ງໄປຂໍລູກນຳພະອິນ. ພະອິນສັ່ງໃຫ້ທ້າວເທບ
ອິນທະ ກັບນາງຈຸນລະນີ ລົງມາເກີດພ້ອມກັນ ແຕ່ຖືກລົມຫຼວງ ພັດໄປຄົນລະບ່ອນ. ນາງຫຼ້າປະສູດລູກອອກມາ,
ຕົວດຳປີ້ ຄືຄົນ ຈົນພີ່ນ້ອງຢ້ານພາກັນໜີກັບເຮືອນທັງໝົດ ຍັງເຫຼືອແຕ່ຜິວເມຍເຝົ້າລູກ!

ພາກມ້ວນທ້າຍ: ກຳກາດຳໄດ້ເປັນພະຍາແລ້ວກໍໄດ້ໄປນຳຍ່າຈຳສວນມາຢູ່ນຳຢ່າງມີຄວາມສຸກ ແລະ ແຕ່ງເສນາ
ໄປຊອກນຳຫາພໍ່ ເສນາອາມາດ ແລະ ນາຍສະເພົາໄດ້ພົບ ພໍ່ພະຍາກຳກາດຳ ແລ້ວພາພໍ່ໄປຫາລູກຊາຍທີ່ເມືອງອິນທາ
ພະຍາກຳກາດຳໄດ້ແລ່ນໄປກອດພໍ່, ພໍ່ຍັງຢູ່ແຕ່ກໍຄິດວ່າຕ້ອງແມ່ນລູກຕົນເອງທັງສອງຈຶ່ງກອດກັນຮ້ອງໃຫ້ນ້ຳຕາ
ຍ້ອຍ ເພືອດຟາຍ ແລ້ວກໍພາພໍ່ເມືອໂຮງຫຼວງ ພໍ່ລູກໄດ້ພົບກັນ, ກຳກາດຳໄດ້ເລົ່າເລື່ອງໃຫ້ພໍ່ຟັງ ແລ້ວພໍ່ກໍຄອບໃຈ
ທຸກໆຄົນທີ່ໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອລູກໃຫ້ພີ່ນ້ອງ ແລະ ຂໍໃຫ້ລູກເປັນສຸກປະການ. ທ້າວກຳກາດຳໄດ້ຕົກແຕ່ງແປງກາຍໃຫ້ພໍ່

ສວຍງາມ, ແລ້ວນຸ່ງເຄື່ອງຂຸນເມືອງ ເພື່ອເຂົ້າພາຂວັນລູກຊາຍເຮັດຮັບຕອນພໍ່, ແຕ່ນັ້ນມາຍ່າ ແລະ ພໍ່ສຸກຢູ່ສ້າງບຸນ ທ້າວເຫຼື້ອມງ່າທ່ານເອີຍ!

ໂຄງເລື່ອງນິທານ “ກຳພ້າເຕົ້າຄຳ”: ນິທານເລື່ອງກຳພ້າເຕົ້າຄຳເປັນນິທານພື້ນເມືອງ ທີ່ໄດ້ຮັບການເລົ່າສູ່ກັນຟັງ ໃນຫຼາຍທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ໄດ້ຮັບການຈານລົງໃນໃບລານ ແລະ ໄດ້ປະລິວັດຈັດພິມເຜີຍແຜ່ໂດຍທ່ານສະໝຸດແຫ່ງຊາດ ແລະ ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າສິລະປະວັດທະນະທຳແຫ່ງຊາດ. ສຳລັບນິທານເລື່ອງກຳພ້າເຕົ້າຄຳທີ່ນຳມາສຶກສາໂຄງສ້າງ ນິທານພື້ນເມືອງລາວຄັ້ງນີ້ໄດ້ມາຈາກປຶ້ມ “ນິທານກຳພ້າເຕົ້າຄຳລາວ” ຊຶ່ງຄົ້ນຄວ້າຮຽບຮຽງໂດຍ ຄຳຜຸຍ ພິນລິຊາ ແລະ ຄະນະ (2021). ນິທານດັ່ງກ່າວ ມີໂຄງເລື່ອງດັ່ງນີ້:

ພາກສະເໜີ: ແມ່ເຖົ້າຜູ້ໜຶ່ງທຸກຈົນທີ່ສຸດ ບໍ່ມີເງິນຄຳມູນມັງ ຈັກຢ່າງ, ຜົວຕາຍປະ ແລະ ລູກກໍບໍ່ມີ.

ພາກຂອດບັນຫາ: ແມ່ເຖົ້າຈັບຫວິງໄປສ້ອນ! ລາວທັງສ້ອນ ທັງໄຫ້ຈົ່ມທຸກຈົ່ມຍາກ ແລະ ໄຫ້ຈົ່ມຫາຜົວ ແມ່ເຖົ້າໄປສ້ອນແຕ່ເຊົ້າຮອດແລງ ສ້ອນຈົນອິດຈົນເມື່ອຍ ກໍມີແຕ່ເຕົ້ານ້ອຍໂຕດຽວ ມາເຂົ້າຫວິງ ຕັ້ງຫຼາຍເທື່ອ. ເມື່ອຄຳ, ແມ່ເຖົ້າໄດ້ເອົາເຕົ້ານ້ອຍມາລ້ຽງເປັນລູກເປັນຫຼານ ຊື່ວ່າທ້າວເຕົ້າຄຳ.

ພາກຂະຫຍາຍ: ຄົນມື້ໜຶ່ງ ເຕົ້າຄຳໄດ້ກັບເພດເປັນຊາຍຮູບງາມ ພ້ອມດ້ວຍແຄນດວງໜຶ່ງ. ແຕ່ລະມື້ທ້າວເຕົ້າ ຄຳຈະອອກຈາກອອງມາເປົ່າແຄນສູ່ແມ່ຕູ້ຟັງ. ຊາວບ້ານ ແລະ ນາງຫຼ້າລູກສາວພະຍາໄດ້ຍິນກໍເກີດມັກສຽງແຄນຂອງ ທ້າວ. ນາງຫຼ້າຈຶ່ງຫຼອຍມາພົບ ແລະ ທັງສອງກໍເກີດຄວາມຮັກມັກກັນ ແລ້ວທ້າວໄດ້ອ້ອນວອນໃຫ້ແມ່ເຖົ້າໄປຂໍນາງ ຫຼ້າເປັນເມຍ.

ພາກຈຸດສູງສຸດ: ແມ່ເຖົ້າອິດຕໍ່ການອ້ອນວອນຂອງຫຼານບໍ່ໄດ້ຈຶ່ງຈັບເອົາພ້າຄົມທ້ຽນໄປຂໍລູກສາວພະຍາ. ພະຍາຮ້າຍດ່າແມ່ເຖົ້າ ທຸກຈົນເຂົ້າຊິກິນເຮືອນຊຶ່ງກໍບໍ່ມີ, ເຫດໃດຈຶ່ງກ້າມາຂໍລູກພະຍາມະຫາກະສັດພ້ອມທັງໃຫ້ ເສນາອາມາດໄລ່ແມ່ເຖົ້າອອກຈາກວັງ ທັງແກວ່ງພ້າຄົມທ້ຽນໃສ່ແມ່ເຖົ້າ ແຕ່ຕົກໃສ່ພື້ນເຮືອນລຸລົງຕະລ່າງ. ຫຼາຍ ເດືອນຜ່ານໄປ ທ້າວເຕົ້າຄຳໄດ້ອ້ອນວອນໃຫ້ແມ່ເຖົ້າເປັນໝາກແຕງໄປຂໍລູກສາວພະຍາອີກ ແຕ່ກໍຖືກໄລ່ຈົນເຮັດໃຫ້ ໝາກແຕງຕົກຊະຊາຍແລ້ວກາຍເປັນເງິນເປັນຄຳ. ເມື່ອເຫັນເຫດການດັ່ງກ່າວ ພະຍາຈຶ່ງຄິດ ຄົນເຫດການ ເປັນຫຍັງ ພ້າຄົມທ້ຽນຕົກລົງພື້ນເຮືອນຈຶ່ງເປັນປ່ອງ ແລະ ໝາກແຕງຈຶ່ງກາຍເປັນຄຳໄດ້.

ພາກມ້ວນທ້າຍ: ຈາກນັ້ນ ພະຍາກໍໃຫ້ເສນາອາມາດໄປຈອບເບິ່ງເຮືອນແມ່ເຖົ້າຈຶ່ງຮູ້ວ່າຫຼານແມ່ເຖົ້າເປັນເຕົ້າ ຄຳ ແລ້ວກັບເມືອເລົ່າໃຫ້ພະຍາຟັງ. ພະຍາຈຶ່ງເອີ້ນນາງຫຼ້າມາຖາມວ່າ ຈະເອົາເຕົ້າຄຳເປັນຜົວໄດ້ບໍ່ ນາງຫຼ້າກໍບໍ່ ຂັດຂ້ອງ. ຫຼັງຈາກເປັນຜົວເມຍກັນແລ້ວ, ອອງເຕົ້າໄດ້ກາຍເປັນພະລາຊະວັງທີ່ສວຍງາມ ແລະ ທ້າວເຕົ້າຄຳກໍກາຍ ເປັນຊາຍຮູບງາມ. ແມ່ເຖົ້າທີ່ທຸກຈົນປ່ຽວພອຍກໍກາຍເປັນຄົນທີ່ມີຄອບຄົວຮັ່ງມີ ແລະ ມີຄວາມສຸກ.

ຜ່ານການວິເຄາະພາກສ່ວນເນື້ອເລື່ອງຂອງນິທານຂ້າງເທິງນັ້ນ ເຫັນວ່ານິທານທຸກໆເລື່ອງ ລ້ວນແຕ່ໄດ້ດຳເນີນ ໄປຕາມ 5 ພາກສ່ວນ ຄື ພາກສະເໜີ, ພາກຂອດບັນຫາ, ພາກຂະຫຍາຍ, ພາກຈຸດສູງສຸດ ແລະ ພາກມ້ວນທ້າຍ. ເມື່ອວິເຄາະລາຍລະອຽດ 5 ພາກສ່ວນຂອງໂຄງເລື່ອງ ພົບວ່າ ເນື້ອເລື່ອງຂອງນິທານພື້ນເມືອງລາວມີພຽງ 3 ພາກສ່ວນ ຄື ພາກສ່ວນເປີດເລື່ອງ, ພາກສ່ວນເດີນເລື່ອງ ແລະ ພາກສ່ວນມ້ວນທ້າຍເລື່ອງ. ພາກສ່ວນເປີດເລື່ອງ ແມ່ນການເລີ່ມຕົ້ນເລື່ອງດ້ວຍການກ່າວເຖິງສະພາບຕ່າງໆຂອງຕົວລະຄອນ; ພາກສ່ວນເດີນເລື່ອງ ເປັນພາກສ່ວນ ສະແດງການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົວລະຄອນ ຊຶ່ງສ່ວນຂອດບັນຫາ, ສ່ວນຂະຫຍາຍ, ສ່ວນຈຸດສູງສຸດ; ພາກສ່ວນ ມ້ວນທ້າຍເລື່ອງ ແມ່ນການສະຫຼຸບເລື່ອງຊຶ່ງເປັນຈຸດສິ້ນສຸດການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົວລະຄອນ.

ອະພິປາຍຜົນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ

ການສຶກສາໂຄງເລື່ອງຄັ້ງນີ້ໄດ້ມີຈຸດປະສົງຄົ້ນຄວ້າ 2 ບັນຫາຫຼັກ ຄື ວິເຄາະສ່ວນປະກອບຊື່ເລື່ອງຂອງນິທານ ພື້ນເມືອງ ແລະ ສ່ວນປະກອບເນື້ອເລື່ອງຂອງນິທານ 34 ເລື່ອງ. ດັ່ງນັ້ນ, ການຄົ້ນຄວ້າຈຶ່ງໄດ້ໃຊ້ ແນວຄິດທິດສະດີ ໂຄງປະກອບສ້າງບົດວັນນະຄະດີຂອງ ຄຳສອນ ທອງມິໄຊ ແລະ ກິງຈັນພະເມືອງ (2020); ແນວຄິດທິດສະດີນີ້ ສາມາດວິເຄາະສ່ວນປະກອບຂອງໂຄງເລື່ອງໄດ້ ແຕ່ບໍ່ສາມາດວິເຄາະພາກສ່ວນຊື່ເລື່ອງທີ່ເປັນພາກສ່ວນ ສຳຄັນໜຶ່ງ ຂອງໂຄງເລື່ອງໄດ້. ດັ່ງນັ້ນການສຶກສາຈຶ່ງໄດ້ ອີງໃສ່ແນວຄິດທິດສະດີນັກຂຽນນິທານພື້ນເມືອງລາວທີ່ສະແດງອອກ ໃນຊື່ເລື່ອງຂອງນິທານ 34 ເລື່ອງ. ການຄົ້ນຄວ້າໂຄງເລື່ອງນິທານພື້ນ ເມືອງລາວ ສາມາດສະຫຼຸບການຄົ້ນຄວ້າໂຄງ ເລື່ອງຂອງນິທານພື້ນເມືອງລາວເປັນບົດຄົ້ນຄວ້າທີ່ມີລັກສະນະແຕກຕ່າງຈາກບົດຄົ້ນຄວ້າທີ່ຜ່ານມາ ເພາະການ ຄົ້ນຄວ້າໄດ້ຄົ້ນພົບແນວຄິດໃໝ່ 2 ແນວຄິດຄື:

ແນວຄິດ1: ແນວຄິດພາກສ່ວນຊື່ເລື່ອງຂອງນິທານພື້ນເມືອງລາວ. ນິທານພື້ນເມືອງລາວມີໂຄງເລື່ອງ 3 ພາກສ່ວນຄື 1) ພາກສ່ວນຊື່ເລື່ອງຕາມສິ່ງວິເສດ, ພາກສ່ວນຊື່ເລື່ອງຕາມລັກສະນະສະເພາະຂອງຕົວລະຄອນ, ພາກສ່ວນຊື່ເລື່ອງຕາມຊື່ສະເພາະຂອງຕົວລະຄອນ.

ແນວຄິດ2: ແນວຄິດພາກສ່ວນເນື້ອເລື່ອງຂອງນິທານພື້ນເມືອງລາວ. ນິທານພື້ນເມືອງລາວມີໂຄງເລື່ອງ 3 ພາກສ່ວນຄື ພາກເປີດເລື່ອງ, ພາກສ່ວນເດີນເລື່ອງ ແລະ ພາກສ່ວນມ້ວນທ້າຍເລື່ອງ.

ສະຫຼຸບຜົນ

ການວິເຄາະສ່ວນປະກອບໂຄງເລື່ອງຂອງນິທານພື້ນເມືອງລາວ 34 ເລື່ອງເຫັນວ່າ ນິທານພື້ນເມືອງລາວມີ ສ່ວນປະກອບໂຄງເລື່ອງທີ່ສຳຄັນ 2 ພາກສ່ວນ ຄື ພາກສ່ວນຊື່ເລື່ອງ ແລະ ພາກສ່ວນເນື້ອເລື່ອງ. ການສຶກສາ ພາກສ່ວນຊື່ເລື່ອງ ແລະ ພາກສ່ວນເນື້ອເລື່ອງຂອງນິທານພື້ນເມືອງລາວໄດ້ມີຜົນການສຶກສາດັ່ງນີ້:

ການພາກສ່ວນຊື່ເລື່ອງຂອງນິທານ 34 ເລື່ອງ ພົບວ່າ ພາກສ່ວນຊື່ເລື່ອງຂອງນິທານພື້ນເມືອງລາວປະກອບມີ 3 ພາກສ່ວນ ຄື ພາກສ່ວນຊື່ເລື່ອງຕາມສິ່ງວິເສດ, ພາກສ່ວນຊື່ເລື່ອງຕາມລັກສະນະສະເພາະຂອງຕົວລະຄອນ ແລະ ພາກສ່ວນຊື່ເລື່ອງຕາມຊື່ສະເພາະຂອງຕົວລະຄອນ. ພາກສ່ວນຊື່ເລື່ອງຕາມສິ່ງວິເສດມີ 15 ເລື່ອງ ເຊັ່ນ ເຕົ້າຄຳ, ຜີ ກ່ອງກ້ອຍ, ເຫງັນລຳ, ຫູໝໍ້ຂາງ, ນົກອິນຊີ, ເປັດດ່ອນຫົວຂຽວ, ໝາກຂີ້ກາ, ຄ້ອງທິບ, ໝາກເຂືອ, ໝາກຄໍ້, ສາລີ, ຜີນ້ອຍ, ເຕັນດ່ອນ, ປີ່ຊ່ຍ, ຫອຍປັງ. ຕັ້ງຊື່ເລື່ອງຕາມລັກສະນະສະເພາະຂອງຕົວລະຄອນ ມີ 17 ເລື່ອງ ເຊັ່ນ ຕ້ອງ ດ່ຽວ, ຫູດຫົດແສນເປົາ, ໝາກສ້ານ, ນົກຕໍ່, ໝາກນາວ, ໜ້າບັ້ງ, ເປັຍຄ່ອມ, ເກົ້າການ, ໝອນກົວ, ຂີ້ໄດ້ຕິດຫຼາຍ, ສອງອ້າຍນ້ອງ, ກຳກາດຳ, ຜະຫຍາດີ, ສົມບໍ່ຄິດ, ເງິນເຕັມພາຜະຫຍາເຕັມປຸມ, ເຈັດໄຫ ແລະ ຈັນທະພານິດ. ຕັ້ງຊື່ ເລື່ອງຕາມຊື່ສະເພາະຂອງຕົວລະຄອນ ມີ 2 ເລື່ອງ ເຊັ່ນ ດາວເຮືອງ ແລະ ຈັນທະຄາດ.

ການວິເຄາະພາກສ່ວນເນື້ອເລື່ອງຂອງນິທານ 34 ເລື່ອງ ພົບວ່າ ນິທານພື້ນເມືອງລາວທຸກໆເລື່ອງ ລ້ວນແຕ່ ປະກອບມີເນື້ອເລື່ອງ 3 ພາກສ່ວນ ຄື ພາກສ່ວນເປີດເລື່ອງ, ພາກສ່ວນເດີນເລື່ອງ ແລະ ພາກສ່ວນມ້ວນທ້າຍເລື່ອງ. ພາກສ່ວນເປີດເລື່ອງແມ່ນການເລີ່ມຕົ້ນເລື່ອງດ້ວຍການກ່າວເຖິງສະພາບຕ່າງໆຂອງຕົວລະຄອນ; ພາກສ່ວນເດີນ ເລື່ອງ ແມ່ນສ່ວນຂອດບັນຫາ, ສ່ວນຂະຫຍາຍ, ສ່ວນຈຸດສູງສຸດ ຊຶ່ງເປັນພາກສ່ວນສະແດງການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົວ ລະຄອນ; ພາກສ່ວນມ້ວນທ້າຍເລື່ອງ ແມ່ນການສະຫຼຸບເລື່ອງຊຶ່ງເປັນຈຸດສິ້ນສຸດການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົວລະຄອນ.

ຂໍ້ສະເໜີແນະ

ຂໍ້ສະເໜີແນະໃນການນຳຜົນການວິໄຈໄປໃຊ້

- **ການສອນວິເຄາະໂຄງເລື່ອງ:** ຄວນນຳໃຊ້ ໂຄງສ້າງ 6 ພາກສ່ວນ (ສ່ວນປະກອບຊື່ເລື່ອງ 3 + ສ່ວນປະກອບເນື້ອເລື່ອງ 3) ທີ່ຄົ້ນພົບໃໝ່ຈາກການວິໄຈນີ້ ເປັນເຄື່ອງມືໃນການສອນວິເຄາະໂຄງເລື່ອງນິທານພື້ນເມືອງລາວ ໃຫ້ແກ່ນັກສຶກສາ. ວິທີນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ນັກສຶກສາເຂົ້າໃຈໂຄງສ້າງສະເພາະຂອງນິທານລາວໄດ້ດີກວ່າການນຳໃຊ້ແນວຄິດທົດສະດີຕ່າງປະເທດທົ່ວໄປ.
- **ການປັບປຸງເນື້ອໃນຫຼັກສູດ:** ສະເໜີໃຫ້ພາກວິຊາພາສາ-ວັດທະນະທຳລາວ ພິຈາລະນາເພີ່ມ ການວິເຄາະສ່ວນປະກອບຊື່ເລື່ອງ ເຂົ້າໃນຫຼັກສູດການວິເຄາະວັນນະຄະດີ, ເພາະການວິໄຈພົບວ່າມັນເປັນພາກສ່ວນທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດໃນການສື່ສານເນື້ອໃນຂອງນິທານ.

ຂໍ້ສະເໜີແນະໃນການວິໄຈຄັ້ງຕໍ່ໄປ

- **ຂະຫຍາຍຂອບເຂດນິທານ:** ຄວນມີການສຶກສາໂຄງເລື່ອງນິທານພື້ນເມືອງລາວໃນຈຳນວນທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ 34 ເລື່ອງ ແລະ ກວມເອົານິທານທີ່ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນຮູບແບບ ຄຳກອນ ແລະ ມີເນື້ອເລື່ອງຍາວ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງໂຄງສ້າງທີ່ຄົ້ນພົບ.
- **ສຶກສາປັດໄຈວັດທະນະທຳ:** ຄວນນຳເອົາແນວຄິດທາງດ້ານ **ສັງຄົມ-ວັດທະນະທຳ** (ເຊັ່ນ: ມູນຄ່າທາງສິນທຳ) ຂອງນິທານລາວ ມາສຶກສາຄຽງຄູ່ກັບໂຄງສ້າງ ເພື່ອໃຫ້ຄຸນຄ່າຂອງນິທານພື້ນເມືອງລາວບໍ່ຖືກຕີລາຄາໃນຂອບເຂດທີ່ແຄບລົງ.

ຂໍ້ຈຳກັດຂອງການວິໄຈ

- ເນື່ອງຈາກການວິໄຈນີ້ດຳເນີນໃນໄລຍະທີ່ພາກວິຊາຕ້ອງຂຽນ ແລະ ພັດທະນາຕຳລາຮຽນໃໝ່ຫຼາຍຫົວ, ໄລຍະເວລາໃນການວິເຄາະຖານຂໍ້ມູນ (ນິທານ) ຈຶ່ງມີຂີດຈຳກັດ ເຊິ່ງອາດສົ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມເລິກເຊິ່ງຂອງການວິເຄາະໂຄງສ້າງບາງເລື່ອງທີ່ເປັນຄຳກອນຍາວ.
- ການຂາດແຄນແນວຄິດທົດສະດີທີ່ສອດຄ່ອງກັບບໍລິບົດໂຄງສ້າງນິທານພື້ນເມືອງລາວໂດຍສະເພາະແມ່ນຂໍ້ຈຳກັດຫຼັກໃນການສ້າງຖານທົດສະດີທີ່ເຂັ້ມແຂງ.

ໃບກຽດຕິຄຸນ

ບົດຄົ້ນຄວ້າສະບັບນີ້ ສຳເລັດລຸລ່ວງໄປດ້ວຍດີ ກໍຍ້ອນໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ຄວາມເມດຕາກະລຸນາເປັນຈາກຊ່ຽວຊານຄະນະອາຈານປະຈຳສູນຄົ້ນຄວ້າສາລາວ ສຈ.ປອ ບົວລີ ປະພາພັນ ແລະ ຮສ.ປອ ບຸນເລີດແສງສຸລິນ ພ້ອມຄະນະໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ແລະ ກວດແກ້ຂໍ້ຂາດຕົກບົກພ່ອງ ດ້ວຍຄວາມເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດ. ຂ້າພະເຈົ້າ ພ້ອມດ້ວຍທີມງານຄົ້ນຄວ້າຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈ ແລະ ຮູ້ບຸນຄຸນຢ່າງສູງມາໃນນະໂນກາດນີ້ດ້ວຍ.

ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ກໍຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈຢ່າງຍິ່ງຕໍ່ຄະນະກຳມະການໂຄງການຄົ້ນຄວ້າວິວິຍາສາດ ຂອງກອງທຶນພັດທະນາວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ຄວາມກະລຸນາຊ່ວຍເຫຼືອດ້ວຍການອະນຸມັດເງິນສະນັບສະໜູນການຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບໂຄງປະກອບສ້າງນິທານພື້ນເມືອງລາວໃຫ້.

ຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈຕໍ່ຄະນະນຳຄະນະອັກສອນສາດ, ພາກວິຊາພາສາ - ວັດທະນະທຳລາວ ທີ່ໃຫ້ຄວາມ
ຮ່ວມມືອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານສະຖານ ແລະ ເອກະສານຕ່າງໆ ເຮັດໃຫ້ຂະບວນການຄົ້ນຄວ້າໄດ້ດຳເນີນໄປ
ຕາມແຜນ ແລະ ມີຜົນສຳເລັດດີ.

ຂ້າພະເຈົ້າພ້ອມທຶມງານຂໍຖືໂອກາດນີ້ອວຍພອນໃຫ້ແກ່ທ່ານທັງຫຼາຍທັງໄດ້ກ່າວເຖິງ ແລະ ບໍ່ໄດ້ກ່າວເຖິງໃນ
ທີ່ນີ້ ຈຶ່ງມີແຕ່ຄວາມສຸກຄວາມຈະເລີນ ມີພະລານາໄມເຂັ້ມແຂງສົມບູນ ແລະ ມີຄວາມສຸກຕະຫຼອດໄປ.

ເອກະສານອ້າງອີງ

ກຸ່ມນັກວິຊາການລາວ (1993). *ນິທານພື້ນເມືອງ ແລະ ເຜົ່າກະຕູ່*. ກະຊວງວັດທະນະທຳ ແລະ ຖະແຫຼງຂ່າວ.

ກິດແດງ ພອນກະເສີມສຸກ ພ້ອມຄະນະ (1989). *ນິທານພື້ນເມືອງເຫຼ້ມ 2*. ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າສິລະປະວັດທະນະທຳ
ແຫ່ງຊາດ.

ກິ່ງແກ້ວ ເພັຊຣະຣາດ. (2000). *ວິເຄາະນິທານລຸ່ມນ້ຳປາດ ແຂວງອຸດຮາດິດ* (ວິທະຍານິພົນປະລິນຍາ
ມະຫາວິທະຍາໄລສິລປາກອນ).

ກຽງແກ້ວ ນວນນະວິງ ແລະ ຄຳຜຸຍ ພິນລິຊາ (2017). *ວັນນະຄະດີພື້ນເມືອງ 1*. ພາກວິຊາ ພາສາ - ວັດທະນະທຳ
ລາວ (ເອກະສານສິດສອນ).

ຄະນະທຳສະໝຸດແຫ່ງຊາດ (1973). *ທ້າວກຳພ້າເຜົ່າອຍ*. ວຽງຈັນທຳສະໝຸດແຫ່ງຊາດ.

ຄຳສອນ ທອງມີໄຊ ແລະ ກິ່ງຈັນພະເມືອງ(2020). *ທິດສະດີວັນນະຄະດີ*. ພາກວິຊາ ພາສາລາວ- ວັນນະຄະດີ
ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ.

ຄຳຜຸຍ ພິນລິຊາ ພ້ອມຄະນະ (2009). *ວິວັດທະນາການວັນນະຄະດີລາວ*. ພາກວິຊາ ພາສາລາວ- ວັນນະຄະດີ
ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ.

ຄຳຜຸຍ ພິນລິຊາ ພ້ອມຄະນະ (2009). *ນິທານກຳພ້າເຜົ່າລາວ*. ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ຄະນະອັກສອນສາດ
ພາກວິຊາ ພາສາ- ວັດທະນະທຳລາວ.

ຄຳເລືອງ ສຸດາວັນ (2005). *ນິທານພື້ນເມືອງລາວກະຕູ່*. ສະຖາບັນ ພ້ອມວັດທະນະທຳກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ ແລະ
ວັດທະນະທຳ.

ຄຳແພງ ເກດຕະວິງ ພ້ອມຄະນະ (1988). *ສຳມະນາໃບລານທົ່ວປະເທດຄັ້ງທີ 1*. ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າສິລະປະ
ວັນນະຄະດີແຫ່ງຊາດ.

ຄອນສະຫວັນ ຊິງຈະເລີນ ພ້ອມຄະນະ (2004). *ຕົວລະຄອນກຳພ້າໃນວັນນະຄະດີພື້ນເມືອງລາວ*. ບົດຄົ້ນຄວ້າ
ປະລິນຍາຕີ ພາສາລາວ-ວັນນະຄະດີ.

ສະມາຄົມທຳສະໝຸດແຫ່ງຣາຊະອານາຈັກລາວ (1973). *ທ້າວດາວເຮືອງ*. ທຳສະໝຸດແຫ່ງຊາດ.

ສີຣາພອນ ນະ ຖະລາງ. (2014). *ໄວຍາກອນ ຂອງນິທານ ການສຶກສານິທານເຊິ່ງໂຄງສ້າງ, ໂຄງການເຜີຍແຜ່ຜົນງານ
ວິຊາການ ຄະນະອັກສອນສາດ ຈຸລາລິງກອນມະຫາວິທະຍາໄລ*.

- ສິລາ ວິລະວິງ (1961). *ໜັງສືເທດເລື່ອງເວດສັນຕຣະຊາດົກ*. ຈັດພິມໂດຍ ໂຄງການພຸດທະສາສະໜາ ເພື່ອການພັດທະນາ.
- ສ. ວົງປັດໃຈ ແລະກິໂຍໂກະ ຍາສຸຍ (2000). *ນິທານພື້ນເມືອງເຜົ່າມົ້ງ*. ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າວັດທະນະທຳກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ.
- ສຸກສະຫວັນ ຈັນທະຈັກ (ພຣະ) ແລະ ບຸນປິຕິ ແອນສິມພູມ (ພຣະ) (2015). *ກຳພ້າກາບລາງ*. ວັດທາດຫຼວງເໜືອ ເມືອງໄຊເສດຖາ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.
- ສຸຈິດ ວົງເທດ. (2005). *ຕຳນານພື້ນບ້ານໄທ*. ກຸງເທບມະຫານະຄອນ: ມະຕິຊົນ.
- ສຸເນດ ໂພທິສານ ແລະນຸນໄຊ ພູມມະຈັນ (2000). *ປະຫວັດສາດລາວ*. ສຳນັກພິມວຽງຈັນ.
- ສຽວສະຫວາດ ສິດທິໂສມ (2012-2013). *ຂະໜານຕອບຊັ້ນ ມ.3-ມ.7*. ຄູນິເທດ ແຂວງຫຼວງພະບາງ.
- ດວງເດືອນ ບຸນຍາວິງ ພ້ອມຄະນະ (2003). *ເລື່ອງ “ທ້າວຮຸ່ງທ້າວເຈືອງ”* ພາກວິຊາ ພາສາລາວ- ວັນນະຄະດີມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ.
- ທອງຄຳ ອ່ອນມະນີສອນ ແລະ ປົວໄລ ເພັງແສງຄຳ(1995). *ນິທານພື້ນເມືອງລາວ*. ໂຮງພິມພິດສະວິງ ວຽງຈັນ
- ທອງເຊີຍ ອຸທຸມພອນ (2011). *ທ້າວ ກຳພ້າກຳກາດຳ*. ພິມທິໂຮງພິມ ດວງມາການພິມ.
- ນິພາ ນິດສຸນກິດ. (1981). *ນິທານພື້ນເມືອງຊາວຜູ້ໄທ (ວິທະຍານິພົນ)*. ມະຫາວິທະຍາໄລມະຫິດິນ.
- ບຸນມິ ເທບສີເມືອງ(2000). *ສີ່ນິທານເດັດ*. ວຽງຈັນໂຮງພິມດາວວິໄລ.
- ບຸນມິ ເທບສີເມືອງ(2017). *ປະຫວັດສາດ ວັນນະຄະດີ*. ວຽງຈັນໂຮງພິມດາວວິໄລ.
- ບໍ່ແສງຄຳ ວົງດາລາ ພ້ອມຄະນະ (2009). *ວັນນະຄະດີລາວ*. ສຳນັກພິມສຶກສາຫວຽດນາມ.
- ປົວຣິນ ວັງຄິຣີ. (2008). ວັນນະກຳພື້ນບ້ານໃນຊຸມຊົນລາວຫຼວງພະບາງກັບບົດບາດການສືບສານຄວາມເປັນລາວຫຼວງພະບາງໃນບໍຣິບົດສັງຄົມໄທ, ວິທະຍານິພົນປະລິນຍາອັກສອນສາດດຸສດິບັນດິດ ສາຂາວິຊາວັນນະຄະດີ ແລະ ວັນນະຄະດີປຽບທຽບ ຄະນະອັກສອນສາດ ຈຸລາລິງກອນມະຫາວິທະຍາໄລ.
- ປະຄອງ ນິມມານເໝັນ. (2002). ນິທານພື້ນບ້ານສຶກສາ, ກຸງເທບ ໂຄງການເຜີຍແຜ່ຜົນງານວິຊາການ ຄະນະອັກສອນສາດ ຈຸລາລິງກອນມະຫາວິທະຍາໄລ.
- ພິສິດ ກອບບຸນ. (2001). *ໂຄງສ້າງນິທານກຳພ້າຂອງໄທ-ລາວ*. ໃນ *ໄວຍາກອນຂອງນິທານ: ການສຶກສານິທານເຊິ່ງໂຄງສ້າງ*. ສີຣາພອນ ນະ ຖະລາງ, ບັນນາທິການ, ສູນຄະຕິຊົນວິທະຍາ ແລະ ໂຄງການເຜີຍແຜ່ຜົນງານວິຊາການ ຄະນະອັກສອນສາດ ຈຸລາລິງກອນມະຫາວິທະຍາໄລ. ໜ້າ 203-247.
- ພິຊຍານິ ເຊິ່ງສິຣີ. (2001). *ໂຄງສ້າງນິທານຈັກກະວົງໆ*. ໃນ *ໄວຍາກອນຂອງນິທານ: ການສຶກສານິທານເຊິ່ງໂຄງສ້າງ*, ສູນຄະຕິຊົນວິທະຍາ ແລະ ໂຄງການເຜີຍແຜ່ຜົນງານວິຊາການ ຄະນະອັກສອນສາດ ຈຸລາລິງກອນມະຫາວິທະຍາໄລ.
- ພິຊຍານິ ເຊິ່ງສິຣີ. (1999). *ສຶກສາວັນນະກຳນິທານໄທຕາມທິດສະດີໂຄງສ້າງນິທານຂອງວະລາດິມິຣ໌ ພຣອບພ໌* (ວິທະຍານິພົນອັກສອນສາດມະຫາບັນດິດ ສາຂາວິຊາພາສາໄທ ບັນດິດວິທະຍາໄລ ຈຸລາລິງກອນມະຫາວິທະຍາໄລ).

- ພູວິງ ພິມມະສິມ. (2005). *ວັນນະຄະດີລາວ*. ວິທະຍານິພົນປະລິນຍາສິລະປະສາດດູສຕີບັນດິດ ສາຂາວິຊາພາສາໄທ ມະຫາວິທະຍາໄລນະເຣສວນ.
- ມະຫາຈຸມ ຈັນຕະພິດ (1966). *ກຳພ້າເຕັ້ນດ່ອນ*. ປະທານຄະນະກຳມະການກອງວັນນະຄະດີ.
- ລາວວຽງ ອິນທະໝອນ (1995). *ນິທານປາກເປົ່າ ພື້ນເມືອງລາວ*. ມະຫາວິທະຍາໄລ ພາສາ ແລະວັດທະນະທຳພາກຕາເວັນອອກ-ປາຣີສ.
- ລາວັນ ສັງຄະພັນທານິນ. (2011). *ບົດບາດໜ້າທີ່ຂອງນິທານພື້ນເມືອງລາວ*. ວິທະຍານິພົນປະລິນຍາສິລະປະສາດດູສຕີບັນດິດ ສາຂາວິຊາພາສາໄທ ມະຫາວິທະຍາໄລນະເຣສວນ.
- ອ່ອນຕາ ແກ້ວປັນຍາ (ພຣະ) ແລະ ວັນດີ ວິລະຍາໂພ (ພຣະ) (ບໍ່ໄດ້ບອກປີພິມ). *ຊາຍກຳພ້າແກ່ຫອຍ*. ທາມະເທດສະໜາພຣະສິງແຂວງຫຼວງພະບາງ.
- Johnson, Charles (1985). *Myth, legends & Tales from the Hmong of Laos*. Minnesota: Linguistics Department. Macalester colleges.
- Lindell, Kistina, Swan, Jan-Ojvind and Damrong Tayanin (1980). *Folk tales from Kammu III: A story-teller's tales*. Lund: Cuzon.
- Thompson, S. (1977). *The folktale*. University of California Press.